

poszukiwanie nowych rozwiązań.

Działanie pozwalające na indywidualizację wsparcia, które warto rozważyć na poziomie wojewódzkim:

1. Zaprojektowane formy działań jako katalog otwarty. Oznacza to, że podmioty realizujące zakres wsparcia, w pracy z osobami młodymi mogą wykorzystywać szerokie spektrum działań doradczych, działań aktywizujących, zajęć warsztatowych, które będą zmieniać postawę osób pozostających bez pracy i wspomagać proces aktywizacji zawodowej.
2. Rozliczanie za efekty –(kwoty ryczałtowe) *PRZYKŁAD Konsorcjum B-4 i ALTUM projekt mający na celu działania aktywizacyjne dla osób pozostających bez pracy mające na celu doprowadzenie ich do zatrudnienia* . Istotnym z punktu widzenia najefektywniejszego sposobu realizacji w stosunku: efekt do ceny będzie ryczałt, dzięki któremu realizatorzy będą mogli indywidualnie dopasować każdorazowo potrzebne wsparcie do potrzeb konkretnej osoby. Alternatywą może być opcja płacenia za rezultat, która pozwoli na elastyczne reagować na potrzeby wynikające w trakcie prowadzenia projektów.
3. Dopasowanie wsparcia do uczestnika – wprowadzenie możliwości dokonywania zmian w projekcie by ścieżka była jak najbardziej efektywna. Co do zasady, aby dopasować wsparcie do potrzeb odbiorców, nie należy z góry precyzyjnie określać w projektach tematyki szkoleń i liczby ich uczestników, lecz pozostawiać możliwość uszczegółowienia po przeprowadzeniu rekrutacji i diagnozy. Należy wymagać od projektodawców diagnozy potrzeb, zapewnienia elementów doradztwa i zaplanowania wsparcia (IPD) dla każdego uczestnika oraz realizacji dalszego wsparcia zgodnie z wynikami IPD (nie „dostosowywania” IPD do przewidzianych działań).
4. Należy zapewnić wysokie kompetencje członków komisji oceny projektów (poprzez bardziej trafna rekrutację, spotkania informacyjne lub szkolenia) w obszarze promocji zatrudnienia, integracji społecznej grupy docelowej i znajomości logiki wsparcia. Szczególnie istotne jest wsparcie osób oceniających projekty w zakresie oceny diagnozy problemu oraz adekwatności planowanych działań. Należy promować otwartość na różnorodne, w tym także nieznanym oceniaczemu formy działań i koncentrację na ocenie ich uzasadnienia. Ocena powinna w mniejszym stopniu być formalistyczna („słowa klucze”, ogólniki, znane formuły zaczerpnięte z poradników i dokumentów programowych), a większym – merytoryczna (możliwość oceny przez oceniającego racjonalności, elastyczności danych działań). W tym celu należy też w większym stopniu wykorzystywać proces negocjacji wniosku o dofinansowanie (i projektów pozakonkursowych) – jako możliwość doprecyzowania zapisów projektu przez beneficjenta i przedstawienia pełnej koncepcji wniosku.
5. Projekty pozakonkursowe – konieczność wprowadzenia finansowania wsparcia miękkiego dla uczestników projektu – rozszerzenie dotychczasowej bez kosztowej formy – poprzez zapewnienia możliwości takiego wsparcia ze środków projektu.
Jednym z rozwiązań ułatwiających takie działania będzie odstępianie od oceniania PUP w oparciu o efektywności kosztową
6. Uelastycznienie wsparcia poprzez zastosowanie rekomendacji IZ w sprawie